

Знаеш ли това?

В Австралия е нами- рено в една скала вка- менено насъкомо, кри- лата на което сж по- дълги отъ 20 см!

Нъкои видове боръ- стават високи по- шестдесет метра... Дърваритъ, които тръбва да се пока- терят на върха тръбва да извър- шат истински акро- батски чудеса!

Парашутът е бил изна- мрен, казват, отъ Андре Жакъ Гарнеренъ, когато той искалъ да избъга отъ затвора...

Той се спус- налъ съ своя уредъ отъ вър- ха на една мно- го висока сте- на... По-късно презъ 1797 г. той направилъ съ успѣхъ пър- вото спусчане съ балонъ.

Щомъ се излюпи отъ яйцето, мал- киятъ крокодилъ е пъргавъ и по- движенъ както презъ цѣлия си останалъ животъ!

Линкстът е билъ въ старитъ еги- петски времена домашно животно. като кучето... Днесъ той пакъ е дивъ и е го- лѣмъ уни- щожителъ на о.д.и. Преследватъ го усърдно въ нѣкои области на Африка.

Германскитъ изнамѣрвачъ Максъ Валие построилъ кола съ ракети, която дава- ла отлични резултати. Но една ракета експо- дирала, убила изна- мѣрвача и стро- шила колата на парчета.

Въ Швеция чифликчи- нитъ строятъ голѣми су- шилни за сѣно въ фор- ма на стълба.

Нѣколко отъ най-голѣмитъ "Типъ- Лини" на свѣта сж направени отъ дърво... По сжщия начинъ рѣка- та Андроскочинъ Нью Хампширъ (СЩ) е била изцѣло отбита отъ течението си, съ индустриални цѣли

За да не се плиска водата отъ сж- доветъ, които но- сятъ на главитъ си, залуситъ тур- ятъ въ сждове- тѣ нѣколко пал- мови листа.

1. Задача за безработицата

Ако единъ работникъ не е безработенъ въ понеделникъ, спестява 25 лева седмично; но ако е безработенъ въ понеделникъ, не му достигатъ 15 лева седмично. За дванайсетъ седмици той спечелил 180 лева. Колко понеделници е билъ безработенъ?

2. Забъркано уреждане на смѣтка

Андрей дължи на Борисъ две трети отъ това, което Бо- рись дължи на Стефанъ. За да си уредятъ смѣткитъ Борисъ дава 10 лева на Андрей, който пъкъ дава на Стефанъ толко- ва лева, колкото тръбва. Колко дължеше Борисъ на Стефанъ?

3. Магически квадратъ съ дробни

1/8	1/4	3/8
1/2	5/8	3/4
7/8	1	1 1/8

Всички знаете да събирате дробни, нали? Ето единъ за- бавенъ магически квадратъ: тръбва да се поставятъ даденитъ дробни въ кутийкитъ на квадрата така, че сбороветъ на хоризонталнитъ, вертикалнитъ и диагоналнитъ редци да бждатъ винаги равни на 1 1/8.

ИЗЪИЩАВЕНЪ СВЪТЪ

Има „рекордмени“ дори и меж- ду есетритъ.

Наскоро сж уловили, между Черното и Азовското море, една есетра, дълга 13 стъпки и тежка 700 кила, съ която напълнили 1000 кутин за консерви.

Тави есетра сигурно е много горда отъ титлата си „свѣтовенъ шампионъ на тежестъ“.

Въ днешно време въ Берлинъ се строятъ голѣми апартаменти безъ кухня.

Всѣка постройка има въ суте- лена грамадна кухня, съединена съ всичкитъ апартаменти чрезъ грамадни пневматични тръби.

Когато нѣкой наемател поиска да яде, преглежда едно меню отъ 300 страници, прави поръчката си по телефона.

Следъ петъ минути пневматич- ната тръба му предава: ордьоври, печено пиле, жиго, зеленчуци, де- сертъ, или други яденета по из- боръ.

Изглежда, че по отношение на храната, съединението прави си- лата, а сжщо и спестява време и пари.

Единъ италиански инженеръ твърди, че е открилъ начинъ, по който ще може да се топятъ кжци и да се произвежда топли- на... съ студена вода!

Неговото изнамиране се състои отъ известни химически произве- дения, които, като се смѣсятъ съ студена вода, изпусчатъ силна топлина.

Една малка кутийка отъ тѣхъ е достатъчна да топли стая презъ 150 часа.

Англискитъ лѣкари се безпо- коятъ силно отъ това, че днесъ има голѣмъ брой ученици, чието зрѣние не е добро.

Тая констатация е особено ка- тегорична въ долнитъ класове и между момичетата.

Лѣкаритъ приписватъ тая зри- телна умора на дългитъ часове усилена работа, наложена на уче- ницитъ. Статистикитъ показватъ, че на 12 години, 16 3/4% отъ мом- четата и 14 3/4% отъ момчетата носятъ очила и че на 15 години пропорцията става респективно 21 1/2% и 18 1/2%.

Малко смѣхъ

— Я гледай! Добра срѣща, приятелю Драгановъ! По тър- говски работи ли пътувашъ?

— Не, драги. На сватбено пътешествие съмъ.

— А, така ли? Ами кжде е младата госпожа Драганова?

— Самъ пътувамъ. Нали тръбваше да остане нѣкой въ магазина.

Бащата. — Е, това бебе на съседитъ е непоно имо. Непре- станно врѣка. Най-последъ ще се отлага...

Майката. — Не плаче бебе- то на съседитъ, а нашиятъ малъкъ Иванчо.

Бащата. — А, така ли? ...

Презъ 1934 г. 180,000 чифта очила сж били продадени на уче- ници; числото на ония, която но- сятъ очила, надминава половинъ милионъ въ Англия.

Англискитъ сждилища почти всѣки денъ иматъ да сждятъ ав- томобилисти, заловени да каратъ въ нетрезво състояние и по тоя начинъ да предизвикватъ злопо- луки. Пиянитъ шофьори сж при- чина за сериозна загриженостъ на Англия.

За щастие, въ България нѣма причина за такава загриженостъ!

О, миличкото детенце!

— Мамо, омлетъ ли щѣше да правишъ отъ яйцата, които ме прати да купя?

— Да, миличко.

— Е, тогава, нѣма нищо об- що. Омлета е готовъ.

— Ваню, учителътъ ти ми пише, че му е невъзможно да те научи каквото и да е!

— Ами налитъ казвахъ, тат- ко, той е некадърникъ.

Въ една сладкарница единъ клиентъ се оплаква, че слад- китъ не сж хубави.

— Господине, отговаря слад- карътъ, азъ съмъ правилъ слад- ки още преди вие да се родите!

— Не се съмнявамъ, но това не значи, че тръбва да ми ги продавате днесъ.

Знаете ли какво е относи- телността?

На една отъ популярнитъ си сказки, учениятъ Айнщайнъ билъ помолень да даде обя- снение на този терминъ, което всички да разбератъ.

Той казалъ:

— Когато присжтствувате на нѣкой много хубавъ филмъ, два часа ви се струватъ като една минута. Но ако седнете на ед- на нагрѣна до червено печка една минута, ще ви се стори,

Малки съвети

Ако си вземете сандвичи, ко- гато отивате на екскурзия, увайте ги въ листа отъ салата; тѣ ще се запазятъ дълго вре- ме прѣсни.

Ако ви ухапе комаръ или нѣкое друго насъкомо, малко медъ веднага ще премахне ото- ка и болката.

На кехлибарени украшения се възвръща блѣсъка, ако се измиятъ въ млѣко.

НЕУЛОВИМИЯТЪ?!!

че сте седѣли два часа“!

Скромность.

— Вие сте архимиллионеръ! Не сж ли ви ограбвали нѣкога?

— Може да сж ме ограбва- ли, но нима съмъ можалъ да забележа това?

— Вода ви при губернатора.

— Меча въ ржка, приятели, заповѣда капита- нътъ и спомнете си ударитъ, на които ви е училъ Черниятъ Пиратъ.

— Тихо, господа, каза слугата. Струва ми се, че се каратъ.

Всички се приближиха до картината и се заслушаха. Чуха се гласътъ на графа и единъ другъ гласъ. Морганъ съ свито сърдце слушаше, съдържайки дѣха си.

Изведнъжъ губернаторътъ на Маракайбо каза съ заплашителенъ гласъ:

— Подпишете, госпожице, има още време!.. Подпишете, или нѣма да излъзете жива отъ тукъ!.. Пиратътъ страшно побледнѣ.

— Внимавай: тамъ е госпожица дѣо Венти- милъ и графътъ може да я убие. Отвори!.. Слугата натисна едно копче скрито въ кор- низа и картината се отмѣсти.

Пиратитъ видѣха просторна зала, освѣтлена съ две факли. Никакви мобили, освенъ една дълга маса, на която имаше карти и една мастилница.

Графъ дѣо Мединъ бѣше облегалъ на ма- сата и държеше въ ржката си писалка. Задъ него бѣха капитанъ Валера и двама офицери съ голи мечове въ ржка.

Отъ другата страна на масата стоеше Иоланда, права, въ горда и решителна поза.

— Не, господине, никога нѣма да подпиша! извика тя, когато четиримата пирати се втурнаха съ единъ скокъ въ залата.

Пиеръ Пикардиецътъ, който бѣше пръвъ, се хвърли предъ Иоланда, а Кармо и Ванъ Щилеръ нагурнаха масата, за да имъ служи за барикада.

Графъ дѣо Мединъ, като видѣ тия хора, тѣй добре познати нему, изрева отъ яростъ.

Той хвърли писалката, извади единъ писто- летъ отъ пояса си и преди нѣкой да му попречи,

стреля върху младото момиче, като извика:

— Умри отъ ржката ми! ...

Чу се викъ отъ болка, но не викаше Иоланда, а Пиеръ Пикардиецътъ. Храбриятъ пиратъ запази момичето, но бѣ застрелянъ въ гърдитъ. Той се облегна на стената за да не падне, вдигна писто- лета си и стреля срещу четирмата испанци, като уби единъ отъ офицеритъ.

— Отмѣстенъ съмъ, успѣ да каже той и се струпони на пода. Иоланда се наведе надъ него. Тая сцена се разыгра толкова бързо, че Мор- ганъ не можа на нищо да попречи. Заслѣпенъ отъ яростъ, той се спусна върху графа и извика:

— Защищавайте се, господине!

Кармо се хвърли върху капитанъ Валера, а Ванъ Щилеръ се зае съ останалия офицеръ.

Донъ Рафаеле се бѣше гушилъ въ единъ жгълъ на залата. Присжтствието на неумолимия му врагъ, капитанъ Валера, сѣкашъ го бѣше при- ковало за пода.

Шестимата мжже се биеха свирепо, решени да бждатъ убити, или да убиятъ противника си. Всичкитъ бѣха ловки фехтовачи.

Морганъ още отъ първитъ удари разбра, че има работа съ опасенъ противникъ и затова стана благоразуменъ, съдържайки възбудата на собстве- нитъ си нерви. Той не нападаше вече съ сжщия устремъ, а по-скоро се отбраняваше, чакайки гра- фътъ самъ да изтощи силитъ си.

Кармо и капитанъ Валера се нападаха яр- стно, отъ мечоветъ имъ бликаха искри.

— Този пъкъ вече нѣма да ви пощада, като миналия, казваше Кармо, преследвайки испанеца.

Капитанътъ упорито млѣчеше. Нѣкаква зло- вѣща мисль повече го занимаваше, отколкото меча на Кармо.

Съ набръчкано чело, устни свити въ жестока усмивка, той хвърляше налѣво и надѣсно коси по-

гледни, сякашъ дирѣше нѣкакво убѣжище.

Полека-лека, било по смѣтка, било случайно, той се приближаваше до донъ Рафаеле, който още стоеше облегалъ на стената близо до госпожица дѣо Вентимиль.

Иоланда, колѣничила до трупа на Пиеръ Пи- кардиецътъ, изглеждаше, че се моли.

Изведнъжъ дивъ ревъ екна въ залата, заглу- ши дрънкането на мечоветъ, следъ това се чу гласъ, който каза съ болка:

— Умирамъ! ...

Капитанъ Валера бѣше нанесълъ удара си. Нещастниятъ плантаторъ, смъртно поразенъ, се струпони на пода.

Кармо извика:

— Сега ще отмѣстя за донъ Рафаеле.

Капитанътъ, подвиженъ като котка, отново се хвърли на страна, спускайки се върху госпожица дѣо Вентимиль, която не забелязваше опасността, която я заплашваше.

Той щѣше да й забие меча си между раме- ната, когато Ванъ Щилеръ, който бѣше на нѣ- колко крачки и чу яростния викъ на Кармо, съ силенъ ударъ уби офицера и протегна ржка, за да закрие младото момиче.

Валера, който не се надѣваше на този новъ противникъ, въ устрема си, самъ се набоде на меча на пирата.

Той диво изрева, вдигна ржце и се преметна на земята, като изрече едно последно проклетие.

Меча бѣше пронизалъ сърдцето му.

Иоланда като че ли сега забеляза, че около нея шесть души се биеха на животъ и смъртъ. Като видѣ още два трупа, тя извика отъ ужасъ:

— Стига! ... Стига кръвь! ...

Ревъ отъ яростъ и болка й отговори. Морганъ удари графа дѣо Мединъ подъ лѣвата гръдъ.

Като чу този гласъ и видѣ, че графътъ за-